

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ

Ч.9

Корисна праця

Д-РА А. ЖУКОВСЬНОГО

для української справи

НА ПРАВОХ РУКОПИСУ
Уложив Л. Бачинський-

Г. Кур'яне

— Український Музей-Архів у Клівленді —
ч. 9.

ДР. АНТІН ЖУКОВСЬКИЙ

40-ЛІТТЯ ЙОГО ГРОМАДСЬКО-
СУСПІЛЬНОЇ ПРАЦІ Й 60-ЛІТТЯ
НАРОДЖЕННЯ

— НА ПРАВАХ РУКОПИСУ —
уложив Л. Бачинський

З АРХІВУ-МУЗЕЮ
в КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО 1965.

З нагоди 60-ліття життя та 40-ліття громадської праці
д-ра Антона Жуковського, Український Музей-Архів видає це
скромне видання на правах рукопису.

Клівленд, 20. червня 1965 р.

За Управу Музей-Архіву:

Леонід Бачинський
Голова

Степан Кікта
Член-секретар

Д-р АНТИН ЖУКОВСЬКИЙ

ОСВІТА.

Народився д-р Антін Жуковський 27.вересня 1904 р.в містечку Поморяни, повіт Зборів, в середньо-заможній родині.

Народню школу покінчив в Поморянах 1918 р., гімназію в Бережанах 1926 р.а університетські медичні студії в Кракові 1934 р.

Лікарську практику почав в Щуровичах, повіт Радеків 1936 р.

ПОЧАТКИ ГРОМАДСЬКОЇ ПРАЦІ В ГАЛИЧИНІ.

По гімназійній maturі Антін Жуковський розвинув широку організаційну й освідмляючу діяльність в Поморянщині, Зборівщині і Бережанщині. Він їздив з викладами по читальнях "Просвіти", "Рідної Школи" і молодечих товариствах.

Був головою "Рідної Школи" і товариства "Луг".

Він улаштовував святочні академії з нагоди наших національних свят, а також організував демонстрації проти польської окупації Східної Галичини.

Найбільша його діяльність проявилася підчас організації походу на козацькі могили під Зборовом, з нагоди 280-ліття побіди гетьмана Богдана Хмельницького над Польщею. У поході взяло участь около 10,000 людей. На могилах зійшлося понад 80,000 людей. Поляки перелякалися й заалармували військо з Золочева і Тернополя.

Як студент університету він був активним у всіх проявах студентського життя а саме два рази був головою Української Студентської Громади і головою корпорації "Сян" в 1929-30 рр.

Поза студентським життям п'ять літ був членом Виділу "Просвіти" в Кракові. Останні дві каденції був містоголовою в 1931-1935 рр.

По закінченні медичних студій, перед виїздом з Кракова, громадянство і студенство урядило йому гарне прощання. Головним промовцем був письменник, проф. Богдан Лепкий.

За свою активну громадську діяльність від 1936 року А. Жуковський був кількакратно арештований польською поліцією. Крім того був суджений польським судом у Золочеві в 1938 році.

За особливу активну діяльність на громадському полі А. Жуковський як лікар в Щуровичах, повіт Радеків, був вивезений до концентраційного польського табору "Бережа Картузька" після вибуху німецько-польської війни.

ПРАЦЯ ЗА ЧАСІВ ОКУПАЦІЇ КОМУНІСТАМИ.

По розвалі Польщі д-р Жуковський вертає до Щурович, де в 1936р. почав свою лікарську практику.

Він організує сільську лікарню в Щуровичах а дещо пізніше ще в Лопатині.

Большевики назначили його завідувачим охорони здоров'я у Лопатинському районі й директором лікарні в Лопатині.

За большевиків він мав нагоду ближче пізнати суть комуністичного режиму.

У міру спроможности помагав нашим людям.

З вибухом німецько-большевицької війни в 1941 р. був арештований, однак чудом уникнув смерті.

По відході большевиків даліше провадив організацію Лопатинського району. Опікувався нашими раненими стрільцями, яких большевики залишили при відвороті.

ГРОМАДСЬКА ПРАЦЯ ЗА ЧАСІВ ОКУПАЦІЇ НІМЦЯМИ.

За німецької окупації Галичини д-р Жуковський переїхав до Бродів де став повітовим лікарем і заступником директора лікарні.

Поза лікарськими обов'язками активно включився у всі прояви громадського життя міста і повіту.

Він був заступником голови і референтом суспільної опіки Українського Допомогового Комітету.

Допомагав своїм і чужим, головнo жидам. Біля 50 жидівських лікарів вислав до наших сіл і до Української Повстанської Армії.

Завдяки йому багато з них урятовало своє життя.

Найважливішою його діяльністю була опіка над українськими полоненими з совєтської армії, яких німці напів живими і з плямистим тифом випустили з таборів українських полонених. Вони кожного дня сотками переходили через Броди і околиці. Хворі заражували здорових людей і протягом місяця було більше тисячі захворювань на плямистий тиф.

Лікарні були переповнені, а всі лікарі працювали понад сили і не всім могли виказати належну опіку.

Не менш важним завданням було рятувати наших людей від вивозу їх на роботи до Німеччини.

Всю цю широку діяльність д-р Жуковський робив безінтересовно, тому здобув собі велику популярність і повагу в цілій околиці.

У цьому часі кооперативні установи подбали про організацію поважної фінансової установи і вибрали в 1943 р. д-ра Жуковського головою Надзірної Ради "Українського Банку" в Бродах.

Д-р Жуковський мав контакт з українським підпіллям і для УПА зорганізував у тих околицях систематичну поміч ліками і потрібними матеріялами. Ранених лікував під чужими прізвищами та скривав їх рани від куль, які треба було зголошувати до німецького Гестапо.

У 1944 р. німці примусово евакуювали більшість українців через Сянік і Криницю і вивезли до Німеччини. Між ними був д-р Жуковський.

Тут німці змобілізували його до I-ої Дивізії У.Н.А., як полкового лікаря. Дев'ять місяців д-р Жуковський перебував на протибольшевицькому фронті і був ранений під Фельдбахом.

ДІЯЛЬНІСТЬ ПО КАПІТУЛЯЦІЇ НІМЕЧЧИНИ.

По капітуляції Німеччини д-р Жуковський опинився в Авґсбурзі зі своєю родиною, з кінцем травня 1945 р.

Підчас анархії й сваволі укритих НКВД-ів д-р Жуковський розгорнув велику активність і під фірмою "Українського Червоного Хреста" рятував сотки наших людей.

В Авґсбурзі він кількаразово очолював делегацію українців до Американської Військової Окупаційної Влади/Управління/ і постарався про дозвіл на організацію таборів. Найперше в Гетінгені, який потім перенісся до Авґсбургу.

В Авґсбурзі д-р Жуковський організував лікарню, де був головним лікарем. У лікарні працювало понад 20 наших лікарів.

Заслугою його була організація Т-ва Суспільна Харитативна Служба бо назви Український Червоний Хрест нам не дозволено вживати. В Авґсбурзі почесним головою був проф. Дмитро Дорошенко а д-р Жуковський діючим головою.

Для СХС він вистарався у німецькій мійській Управі великий дім, де потім були приміщені Ц.Н.У.Е та інші наші установи.

У 1947 р. д-р Жуковський переїхав до Ділінгену. Тут він проявляв ту саму діяльність і був директором шпиталю і головним лікарем.

Старанням д-ра Жуковського створено Християнське Демократичне Об'єднання з ціллю вдержання порядку в таборі й для впливу при виборах. Був його головою до виїзду за океан.

ВИЇЗД І ШИРОКА ГРОМАДСЬКА ПРАЦЯ В ЗДА.

У червні 1949 р. д-р Жуковський з родиною переїхав до ЗДА. Зупинився на два місяці в стейті Нью Джерсі, а після переїхав на стало до Північної Дакоти в Стіл.

Тут він знову в 1950/51 рр. склав всі іспити на право лікарської практики в ЗДА.

У цьому стейті є досить чисельна громада українців, але мало свідомі і розкидана по великих просторах стейту.

Більша частина це старі емігранти, які приїхали тому 70 літ назад, головні з Київщини, менша з Галичини. Одні називали себе "руськими", другі "австріяками" а молоді тут народжені, часто стидалися признатися що вони українського роду.

Д-р Жуковський для ближчого їх пізнання відвідав кожную місцевість, де живуть наші люди, виголошував доповіді, особисто з ними запізнався і тримав з ними контакт.

З метою об'єднати всіх в одну громаду, д-р Жуковський створив філію УККА в 1952 р., її очолив і від того часу він майже 14 літ безперервно є головою стейтової філії УККА на Північну Дакоту, з осідком столиці стейту-Бісмарк.

У кожній місцевості, де є більше скупчення українців організував клітину свідоміших людей у відділі УККА. Час від часу скликав з "їзди в цілі об'єднати всіх разом, виголошував відчити та заохочував людей, щоб в часі перепису населення в 1960 р. подавали українську національність, як своє походження. Успіхи були гарні, бо мав поміч зі сторони своєї й американської преси.

На ці з'їзди все запрошував когось з американських достойників, щоб збільшити авторитет організації в очах наших людей.

Найважливішу вагу поклав д-р Жуковський на зовнішній відтинок праці філії УККА а саме на політичну роботу в користь української справи. Його завданням було: освідомити тутешню американську громаду про українські проблеми, приєднувати приятелів для України, мати особистий контакт з американською елітою, як губернатором, сенаторами, конгресменами, стейтовим урядом, директорами радіо-вих і телевізійних станцій, редакторами, видавцями американської преси і т.д.

Для успішнішого контакту д-р Жуковський вступив в члени республіканської партії, найсильнішої в стейті. /Див. "Черговий успіх...." на стор. 23/

З огляду на його загальну громадську активність американське середовище прислуховувалося до його голосу.

Тепер д-р Жуковський має широкі зв'язки і може стало інформувати американську громаду про українські проблеми.

Він зібрав коло 2000 адрес визначніших американців з науково-го, політичного і промислового світу, різних редакторів преси, керівників радіа і телевізії з цілого стейту. На ці адреси вже кілька літ висилає різну літературу в англійській мові про Україну/головно конгресові рекорди/.

До багатьох американських бібліотек в своєму стейті запропонував уфундувати книжки про Україну в англійській мові.

При Інституті Національних Студій -стейтового університету вистарався д-р Жуковський створити Український Відділ. Те саме зроблено при стейтовому музею.

Одним з найбільших успіхів пропаганди Української справи є українське радіо і телевізійні виступи з рамени філії УККА.

Кілька разів до року українські програми пересилаються через кілька американських стацій, звичайно з нагоди якоїсь річниці, свят або політичної події. Ці програми є доброю пропагандою і рівночасно лучать наших людей в одну цілість./Див."Проти Хрущовська демонстрація...Стор.20/

Всі ці передачі є безкоштовні, крім прийнять, які робить у себе приватно д-р Жуковський з дружиною і особисто їх оплачує.

Американська преса радо уміщує його дописи чи статті на українські актуальні теми.

Д-р Жуковський веде велику кореспонденцію з різними офіційними чинниками з рамени філії УККА. Завдяки цьому листуванню д-р Жуковський є в стислому контакті з визначними американцями й має деякий вплив на сенаторів і конгресменів при полагодженні наших справ в Конгресі чи уряді ЗДА.

Досить часто його меморіяли були уміщені в конгресових рекордах а також вони започатковували якусь загальну річницю. Напр.:1000-ліття України, річницю голоду в Україні, 15-ліття знищення Української Католицької Церкви./ Див."Голод в Україні" стор.19 і "...В Обороні Українських Церкв...Стор.21/

Опираючись на інформації д-ра Жуковського конгресмени деколи вносять спеціальні резолюції. Напр. конгресмен Отто Кругер вніс резолюцію з нагоди голоду в Україні. Він також під впливом д-ра Жуковського заявив прилюдно, що його батьківщиною є Україна а не Росія, бо він походить з Житомира./Див."Лікарський Вісник"с.22,

Оба сенатори з Півн.Дакоти були спонзорами резолюції про Captive Nations Week. Сенатор Брунсдайл і сенатор Янг порушили справу 15 ліття знищення Укр.Кат.Церкви большевиками і передали меморіал д-ра Жуковського до Державного Департаменту ЗДА, який поручив амбасадорові ЗДА піднести цю справу на асамблеї Об'єднаних Націй./ Див.прилога на стор.14 і 15/.

Одною з важніших справ на терені Півн.Дакоти це Проклямація

Українського Дня губернатором Дейвісом з нагоди 22,січня.Проголошення Незалежності і Соборності України.Губернатор закликав населення стейту відзначити цю дату.Пресова агенція"Асосіейтед Прес" подала коротку статтю про цю подію до всієї американської преси в Норт Дакоті./Див."Січневі Роковини...Стор.24/

Д-р Жуковський від 1961 до 1964 рр.систематично і наполегливо робив старання про видання урядом ЗДА поштової марки в честь Т.Шевченка.Конгресмен Найгард дня 6.VII 1961 р.подає до Конгресового протоколу зміст листа д-ра Жуковського до Президента в справі тої марки./Див.прилога на стор.II-13/.

У березні 1964 р.оба сенатори і всі конгресмени з Норт Дакоти особисто інтерв'ювали у Ген.Постмастера в справі поштової марки.Це подано у Конгр.Рекорді з 9.березня 1964 р.стор.4525.

Д-р Жуковський широко інформував американську суспільність перед і по святі відкриття пам'ятника Т.Шевченкові у Вашингтоні.Конгресмен Дан Шорт 25.VI.1964,а сенатор Мілтон Р.Янг 26.VI.1964,опираючись на дані від д-ра Жуковського подали до Конгресу і Сенату широкі інформації про Т.Шевченка./Див.прил.на стор.16 і 17/.

Досить часто д-ра Жуковського запрошують виголошувати доповіді на зборах американських організацій./Див."Доповіді" ст.21/

У квітні 1965 р.д-ра Жуковського вибрано президентом "Клубу Стіл Лайонс".Цей клуб займається різними громадськими і суспільними справами.Він збирає фонди і спонзорє всі імпрези,стимулює і ініціює нові підприємства і т.д./див.прилогу на ст.22/.

Звільнення Митр.Йосифа Сліпого з большевицької каторги теж у певній мірі було заслугою д-ра Жуковського./Див.прилога ст.23/

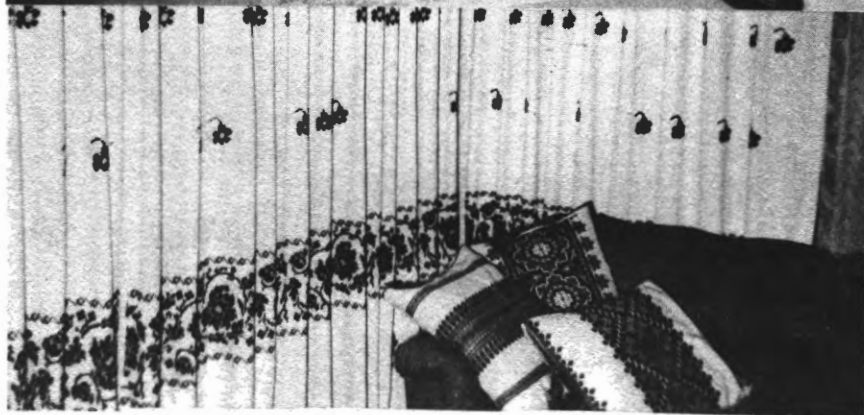
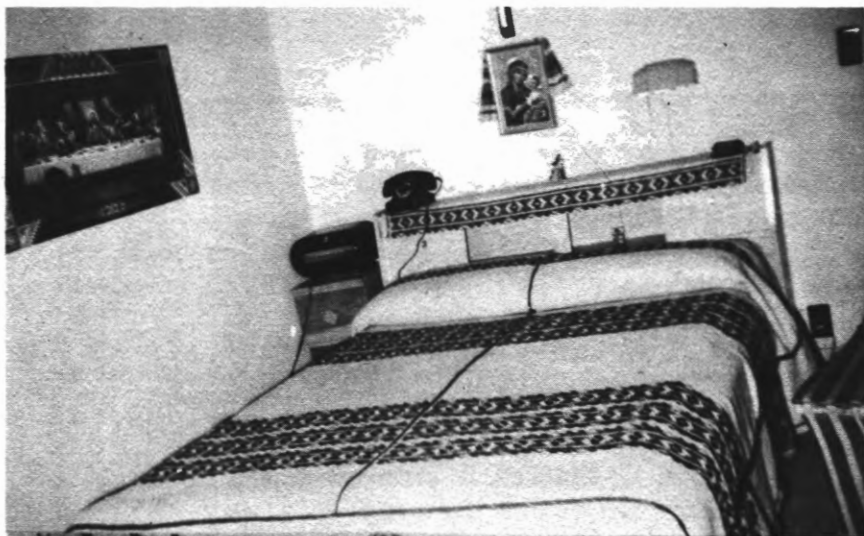
Д-р Жуковський за весь час своєї праці в Півн.Дакоті гармонійно співпрацює зі всіма Управами Стейтової Філії УККА,особливо з паном Степаном Глебичуком,стейтовим інспектором рільництва,який допомагає йому в урядовій переписці.

Велику поміч має д-р Жуковський також зі сторони пана Миколи Прокопа містоголови Філії УККА і голови Відділу УККА в Белфілд.

Не можна оминати й не згадати дружину д-ра Жуковського,паню Святославу та її велику поміч у діяльності подруга.

Пані Святослава урядила свій дім в українському стилі з прегарними вишивками власної роботи,керамікою,різьбою та образами мистців,які дають змогу американській молоді запізнатися з українським мистецтвом.

Праця д-ра Жуковського є багата та різnorodна,яку тяжко охопити у нашому короткому звідомленні,не маючи деяких документальних даних.

Кімнати в домі А.і С.Жуковських.

У РЯДАХ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

Д-р Жуковський почав свою пластову діяльність ще в гімназійних часах в рр.1923-1925.

Він належав до 29.Полку ім.Павла Полуботка.В ті часи він виконував різні обов'язки:гурткового,четаря і курінного/тоді полковника/.

Перед виїздом до Кракова очолював Бережанський Пластовий Кіш.

У Кракові належав до Куреня Старших Пластунів "Імени 22 Січня".Цей Курінь існував майже до початку 2-ої світової війни.

Польська влада його не розв'язала у той час,коли в Галичині Пласт був давно ліквідований і находився в підпіллі.

По відновленні діяльності Пласту в Німеччині в 1945 р.він знову включився до Пласту і був кошовим та станичним у Діллінгені в 1947 р.

У лютому 1949 року зголосився до І Куреня Українського Пластового Сеніорату ім.С.Тисовського,який тоді очолював св.п.Северин Левицький/Сірий Лев/,Верховний Отаман в Галичині,пізніше Начальний Пластун на місцях нового поселення.

У річницю 35-ліття існування того Куреня в 1965 р.д-р Жуковський дістав відзначення"Похвальну Грамоту"за його пластову працю та за визначну діяльність на громадському полі протягом 40 років.

Діллінген.1947 р.

Прогулька Куреня Старшого Пластунства.
Краків 1931 р.

А.Жуковський перший зліва у 2.ряді.

Лист до Президента ЗДА, Івана Ф. Кеннеді

Друкуємо листа д-р А. Жуковського до Президента ЗДА в справі Шевченківської поштової марки та супровідне до нього слово сенатора Найгарда, що поміщені в Конгресовім Протоколі з 6./7. липня 1961 р. РЕДАКЦІЯ

Пан Найгард: Пане Предсіднику! Українці в цілому світі відзначають цього року соту річницю з дня смерті Тараса Шевченка, що був не лише великим українським поетом і народнім пророком, але й визначним гуманістом і борцем за свободу всіх народів і рас.

У Північній Дакоті маємо коло 25.000 американців українського походження, які є найбільш визначними й лояльними громадянами нашого стейту. Одним з цих великих патріотів є д-р Антін Жуковський, що є президентом Відділу Українського Конгресового Комітету Америки в Північній Дакоті. Він є найбільш зацікавлений у виданні поштової марки для відзначення пам'яті Т. Шевченка. Я бажаю помістити в Протоколі копію листа д-ра Жуковського до Президента, прохаючи його апробати видання такої марки в серії поштових марок „чемпіони свободи“. Видання такої марки принесло би моральну піддержку українцям і багатьом іншим народам за Залізною Заслоною і вдовольно би багатьох американських громадян, що їм Тарас Шевченко є таким натхненним символом.

Я бажаю додати свою апробату прохання д-ра Жуковського для видання цієї особливої марки.

Цей лист такого змісту:

Достойний Іван Ф. Кеннеді,
Президент Злучених Держав
Америки, Білий Дім,
Вашінгтон, Д. К.

Дорогий Пане Президенте!

Користуючись свободою писання до Вас, звертаюсь в справі включення Тараса Шевченка в серію поштових марок „Чемпіони Свободи“, що видаються Урядом ЗДА для пошани визначних борців за свободу в світі.

18-го травня 1961 р. писав я до Достойного І. Едварда Дея, генерального Паштмастера відносно цієї справи і одержав його відповідь, що Громадський Дорадчий Комітет Марок не радив йому включати рекомендацію для видання такої марки в програму 1961-го року.

Як Ви, без сумніву, знаєте, Сенат З'єдинених Держав Америки і Палата Репрезентантів одностайно висловились минулого літа за побудовою пам'ятника Тарасові

Шевченкові в Вашингтоні Д. К., найбільшому поетові України і гуманістові світу, для відзначення сотих роковин з дня Його смерті в 1961-ому році. Ця ухвала була підписана Президентом ЗДА і стала законом.

Я дуже радий пригадати Вам, що Палата Репрезентантів видала Домашній документ щодо Тараса Шевченка під заголовком „Борець за свободу Європи. Тарас Шевченко 1814 — 61“.

Знаємо, що Український Конгресовий Комітет Америки, який репрезентує понад два мільйони американських громадян українсь-

кого походження, вніс пропозицію до генерального Поштмастера Дея включити Тараса Шевченка в серію поштових марок „чемпіони свободи”. Наша Стейтова організація сильно та повністю підтримує випуск такої марки.

Тарас Шевченко був не лише великим українським поетом і національним пророком, але й визначним гуманістом і борцем за свободу всіх народів і рас. У 1857-ому році, понад сто літ тому, Шевченко тужив за „Українським Юрієм Вашингтоном” із вірою, що український нарід, поневолений де спотичною владою царської Росії, осягне свою національну свободу і волю тільки під таким провідником, яким був Юрій Вашингтон, Батько нашої країни.

Шевченко лишається посьогодні дороговказом національних аспірацій і символом свободи і незалежності 45-ох мільйонів українців у неволі комуністичної імперії.

Радянський Уряд, знаючи як глибоко Шевченко шанований українським народом, безуспішно пробує фальшувати його твори так, щоб вони служили їх політичній пропаганді. Але для українців у їхній батьківщині і для американців українського походження Т. Шевченко остається надхненним символом свободи і гуманності, зокрема для тих американських піонерів українського роду, що живуть у Північній Дакоті і приїхали сюди з сусідніх місцевостей, де був народжений Тарас Шевченко. У їх родинній традиції є спогади, що їх батько чи мати особисто знали того великого поета і вони примусили мене писати до Вас.

У цей час я хотів би повідомити Вас, що ініціатива святкувати та вшанувати соту річницю смерті Шевченка вийшла від українців закордоном і лише під, коли Сенат і Палата Репрезентантів ЗДА постановили збудувати пам'ятник Т. Шевченкові в Вашингтоні Д. К.

та Канадійський Парлямент, кілька місяців раніше, схвалив будову пам'ятника Шевченка у Вінніпезі, СССР був змушений дозволити святкування сторіччя поета не лише в кожному майже місті в Україні, але теж і по всьому Радянському Союзі.

У намаганні зробити враження на світ, а зокрема на українців, Микита Сергієвич Хрущов в дорозі на зустріч із Вашою Ексцелленцією у Відні, зробив спеціальну подорож на Чернечу Гору в Каневі, біля Києва, в Україні, щоб покласти вінок на могилі Тараса Шевченка. Ми знаємо, що це була майстерна штука російської пропаганди, бо Хрущов є загальнознаний як „різник України” і він і Російський Комуністичний Уряд позбавили український нарід усіх свобод, загнавши назад у невольництво. Однак він положив вінок на могилу людини, що ціле своє життя жертвувала в боротьбі за свободу, правду й щастя всього людства. Цим машкарним жестом Микита Сергієвич Хрущов хотів би прихилити до себе українців та інші народи і тих з українського роду, що живуть тут і в Канаді. Без сумніву, він зробив це відзначення пам'яті Т. Шевченка як інструмент його тактики в холодній війні.

Тому Уряд З'єдинених Держав, як провідник Західного Світу, повинен би створити нові засоби, щоб виграти цю холодну війну і поборювати комунізм як міжнародно конспірацію не лише мілітарно й економічно, але передусім ідеологічно, через вибрання і призначення таких духових провідників як Тарас Шевченко, що боролися вже віддавна за ці самі ідеали, за які борються сьогодні З'єдинені Держави. Вони є нашими природними союзниками.

Більше як сто років тому Тарас Шевченко питав українців: „Коли ми діждемося Вашингтона з новим

і праведним законом? Та діждемось таки колись!"

А слова, що він їх записав у свій духовий заповіт, є цієї самої вартості сьогодні, як вони були 100 років тому назад:

*„Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою, злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим, тихим словом”*

Ми знаємо, що видання марки для відзначення пам'яті сторіччя смерті Тараса Шевченка не є філіателістичною справою, а дуже важливою частиною нашої закордонної політики: це є наша пропаганда і це є теж великий крок вперед у нашій смертельній боротьбі у цій холодній війні здобути душі й серця людей за Залізною Заслоною. Ми віримо, що цей засадничий аспект у справі видання марки Тараса Шевченка не бралося під увагу Громадянським Дорадчим Комітетом. Адже ж уряд ЗДА причинився б дуже багато для справи свободи не тільки в Україні, але й всюди в світі, коли б зрозумів, який великий вплив на українців і на інші народи, поневолені комуністичним невільництвом і тиранією, мав би випуск марки для відзначення 100-річчя смерті Т. Шевченка, великого борця за волю Європи.

В імені 25,000 американців українського походження Північної Дакоти я закликаю усильно Вас, Пане Президенте, уневажнити постанову Громадянського Дорадчого Комітету Марок Департаменту Пошти і звернути увагу Генерального Постмастра на значення випуску пропонованої Шевченківської марки в серії „Чемпіони Свободи”, що зміцнило б престиж З'єдинених Держав у світі, передусім у поневолених націях за залізною заслоною.

З поважанням Ваш

ІЗ.

д-р Антін Жуковський,
Голова Відділу УККА
у стейті Норт Дакота

(Переклав П. Головатий)

Під час недавньої візити у Вашингтоні, голова Відділу УККА в Півн. Дакоті, д-р А. Жуковський (посередині) сфотографувався з сен. Д. Л. Шортом і його дружиною біля пам'ятника Т. Шевченкові. Знімку цю помістив „Ди Бисмарк Трибюн“ у числі з 30 вересня ц. р.

S. CON. RES. 82

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

JULY 2, 1962

Mr. YOUNG of North Dakota submitted the following concurrent resolution;
which was referred to the Committee on Foreign Relations

CONCURRENT RESOLUTION

Whereas the western part of Ukraine fell under Soviet Russian domination after World War II and was incorporated into the Ukrainian Soviet Socialist Republic according to the agreements entered into at Teheran and Yalta;

Whereas the Union of Soviet Socialist Republics and Ukraine are members of the United Nations whose General Assembly adopted the Universal Declaration of Human Rights on the 10th of December 1948, declaring that everyone has the right to freedom of thought, conscience, and religion;

Whereas the Constitution of the Union of Soviet Socialist Republics unequivocally guarantees freedom of religion for all its citizens;

Whereas the twentieth, twenty-first, and twenty-second Congresses of the Communist Party of the Union of Soviet

Socialist Republics have declared that "Stalinist" and anti-party methods of coercion are to be denounced and abandoned;

15

Whereas the Russian Orthodox Church has become a member of the World Council of Churches, which vehemently supports the toleration of all faiths; and

Whereas the Metropolitan Joseph Slipy, of Lwiv, head of the Ukrainian Catholic Church, has served seventeen years in prison, and he, with many members of the clergy, are still imprisoned: Now, therefore, be it

1 *Resolved by the Senate (the House of Representatives*
2 *concurring)*, That the President is hereby requested to make
3 such efforts, through the United States delegation to the
4 United Nations, as may be necessary to place the condition
5 of the persecuted Ukrainian Catholic and Orthodox Churches
6 on the agenda of the next United Nations Assembly for its
7 consideration.

8 SEC. 2. The President is further requested to take all
9 such steps, through the Secretary of State and the United
10 States delegation to the United Nations, as may be possible
11 to encourage that Archbishop Joseph Slipy, Metropolitan of
12 Lwiv and head of the Ukrainian Catholic Church in Ukraine,
13 and all other prelates of the Orthodox, Protestant, Jewish,
14 Moslem, and other faiths, be released from prison and granted
15 their freedom.

Ukrainian Freedom Fighter—Taras Shevchenko's Statue Unveiling Ceremonies

EXTENSION OF REMARKS

OF

HON. DON L. SHORT

OF NORTH DAKOTA

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Thursday, June 25, 1964

Mr. SHORT. Mr. Speaker, Saturday, June 27 will be a red-letter day in the history of our American citizens of Ukrainian descent, as well as those still held captive under communism in Europe.

The unveiling of the statue of Taras Shevchenko, poet laureate and national hero of Ukraine, and Europe's freedom fighter—is the culmination of an action taken by the American Congress when it unanimously passed Public Law 86-749, authorizing the erection of the statue on public grounds in our Nation's Capital. This act was signed into law by President Dwight D. Eisenhower on September 13, 1960, and represents the special regard held by all Americans toward not only the Ukrainians, but all captive nations of Europe.

Taras Shevchenko was a many-talented man. Born in Moryntsi, a Ukrainian village, of a serf of Baron Engelhardt, he early showed an aptitude for drawing. This aptitude was noted by the baron and developed by affording him an opportunity to study under the master artists of that period. He developed also his latent ability as a poet, expressing the longing of the Ukrainians for their lost freedom and statehood. As a result of his bold ideas, Shevchenko was denounced by Russian authorities, arrested, and exiled as a private in military barracks on the border of Russian Asia. His writing and drawing was so feared by the Emperor Czar Nicholas I that he personally wrote orders that "Shevchenko be placed under strict guard, writing and drawing prohibited." Ten years were spent in this terrible exile—but when Czar Nicholas I died, he was granted amnesty by Czar Alexander II. He did not live long after returning to St. Petersburg but became the symbol of the fight for Ukrainian liberty—and his grave became a national shrine, still visited by pilgrims from all over the still-enslaved territory.

Jeremy Collier, an English bishop in the 17th century, expressed the feelings of the oppressed people when he said:

Power, unless managed with gentleness and discretion, does but make a man the more hated; no intervals of good humor, no starts of bounty, will atone for tyranny and oppression.

This was proven to be true by the feelings of the Ukrainians toward their oppressors who had exiled their national hero. His funeral became a gigantic demonstration from St. Petersburg to Ukraine of the people's hatred of their Russian enslavement. That the Russians still fear the power and influence of Shevchenko, even many years later, was proved by their removal of the huge iron cross which had been placed upon the hill at Kaniv as a symbol of his own

and his people's belief in the hope of Christianity—as well as their attempts to falsify his works and the ideals exhibited by his works.

This Nation, born of its own revolution against tyranny and lack of freedom to worship freely, is firmly committed to the cause of freedom and justice everywhere. Captive Nations Week, 1964, has been designated for the week beginning July 12, 1964, by President Johnson, as a witness to our sympathy and concern for the captive nations of Europe. The unveiling of Shevchenko's statue on Saturday, June 27, 1964—a date which also is the 150th anniversary of his birth—will bind more firmly the hopes and aspirations of the American people with those of the captive nations. I include with my remarks today a press release sent to me by Dr. Anthony Zukowsky, president of the State branch of North Dakota of the Ukrainian Congress Committee of America:

UKRAINIANS TO STAGE FREEDOM MARCH ON JUNE 27, DATE OF SHEVCHENKO UNVEILING

A freedom march on Washington, D.C., for the unveiling of the statue-monument in honor of Taras Shevchenko, the poet laureate and national hero of Ukraine and Europe's freedom fighter, will be held on Saturday, June 27, 1964, and will emphasize the call for freedom for all captive nations. The date is also the occasion of the 150th anniversary of Taras Shevchenko's birth and should be one of the greatest national events ever held by Ukrainians in this country. Some 50,000 to 100,000 Americans of Ukrainian descent and guests from all parts of the United States will assemble in the Nation's Capital.

The project is one in which the U.S. Congress and the Government of the United States have participated. They have helped to make this project an international event whose repercussions will be felt wherever the principle of freedom is embraced, or where men are enslaved.

The 86th Congress passed Public Law 86-749 providing for the erection of the statue which will appear on the site at 23d and P Streets NW.

Much has been written about Shevchenko in the past few years. In 1960 the House of Representatives published Document 445, entitled "Europe's Freedom Fighter," which shows Taras Shevchenko as an immortal symbol of freedom not only in Ukraine but throughout Eastern Europe.

In 1964 the U.S. Government Printing Office issued the book on Shevchenko "A Monument to the Liberation, Freedom, and Independence of All Captive Nations."

Since Taras Shevchenko was not only a great Ukrainian poet (his works have been translated into some 52 languages) and national prophet, but also was an outstanding humanitarian and fighter for freedom for all nations and races. In 1857, more than a century ago, Shevchenko advocated a "Ukrainian George Washington" in the belief that the Ukrainian people, then under the despotic rule of czarist Russia would achieve their national freedom and emancipation under such a leader as was George Washington, Father of our Country.

Shevchenko remains to this day a beacon of national aspirations and a symbol of freedom and independence for 45 million Ukrainian people now in the bondage of the Communist empire.

A few years ago all Ukrainian organizations in the United States created "The Shevchenko Memorial Committee of America, Inc.," with instructions to collect funds and erect a statue of Taras Shevchenko. Some 300 local and State committees are making preparations for participation in the ceremonies. National and local Shevchenko memorial committees are working in very close cooperation with the Ukrainian Congress Committee of America.

Over 30,000 Americans of Ukrainian ancestry and their friends and over 10,000 school-children have donated to the Shevchenko Memorial Fund to help ensure erection of the monument.

Recognizing the international importance of this event more than 150 prominent Americans have joined a national honorary or sponsoring committee for the unveiling. They include 33d President of the United States, Hon. Harry S. Truman, former Vice President, Hon. Richard M. Nixon; Governors of many States, presidents of universities and colleges, leaders of nationality groups, leading journalists; civic and church leaders; U.S. Senators and Representatives of both parties.

From our State members of the National Honorary or Sponsoring Shevchenko Committee are: Hon. William L. Guy, Governor of North Dakota; Hon. Quentin N. Burdick, and Hon. Milton R. Young, U.S. Senators; Hon. Mark Andrews, and Hon. Don L. Short, U.S. Congressmen. Former President Truman is the chairman of the committee.

The unveiling ceremonies will include a program for young people in the Washington Coliseum, on June 27. Two concerts of choruses with a symphony orchestra will be presented in Constitution Hall on that day and a banquet for 5,000 persons will be held in the National Guard Armory in Washington, D.C.

A large delegation from Argentina and a huge crowd of Canadian-Ukrainians in chartered trains and buses are expected from Canada to take part in the Washington ceremonies.

Since Shevchenko—a contemporary of Abraham Lincoln—embodied in his poetry the "holy ideas" of Ukraine as did the American Declaration of Independence, and as the words of Washington, Jefferson, and Lincoln embody the highest principles of America. Shevchenko expressed the close tie between Ukraine and America over 100 years ago not only by calling for national independence but also for the coming to Ukraine of a Washington with "his new and righteous law."

Therefore let us give them full support by joining together in making this historic event a truly memorable manifestation, both honoring the great Ukrainian poet and champion of liberty and focusing international attention on Ukrainians as a people.

INDEPENDENCE DAY—January 22 has been proclaimed as Ukrainian Independence Day in North Dakota by Gov. John E. Davis, center, shown here as he signs the proclamation. The date marks the 40th anniversary of the Ukrainian declaration of independence, which united all Ukrainian territories into one republic. At the left is Dr. Anthony Zukowsky, Steele, president of the North Dakota branch of the Ukrainian Congress Committee of America, Inc. At the right is State Sen. H. W. George, Steele, sponsor of the proclamation. The two were members of a group which conferred with the governor Saturday. Rallies in various North Dakota towns are planned to mark the 400 anniversary of the Ukrainian National Republic, which was conquered by the Russians three years after its founding. (Tribune Photo).

Mr. ANDREWS of North Dakota. Mr. Speaker, January 22, 1965, will mark the 47th anniversary of the proclamation of the Ukrainian National Republic. A great many Ukrainians have settled in North Dakota. Many of them are among our outstanding farmers, some have served in our State legislature, and others are professional men. We are very proud of the contributions they have made to our State. I wish to insert in the RECORD the letter I received from Dr. Anthony Zukowsky, president of the North Dakota State Branch of the Ukrainian Congress Committee of America, Inc. I also wish to include a press release issued by the North Dakota committee on this occasion. It is our great hope the Ukrainian people will soon have their freedom and independence which we in America all cherish.

The letter and press release follow:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE
OF AMERICA, INC., STATE BRANCH
OF NORTH DAKOTA,
Bismarck, N. Dak., January 10, 1965.

HON. MARK ANDREWS,
U.S. Congressman, New House Office Building,
Washington, D.C.

DEAR CONGRESSMAN ANDREWS: Our sincere congratulations on your reelection to Congress. We assure you of our support in your work for the progress of America in the role of leader of the Western World in your endeavors for the common good of the peoples enslaved by the Communist tyranny.

January 22, 1965, will mark the 47th anniversary of the proclamation of the Ukrainian National Republic. Ukrainians all over the world will celebrate this day as a memorial to the once-free Ukraine, while Ukrainians in America will set aside this date to reassert their belief in freedom for all people and to reaffirm their conviction that tyranny and despotism cannot long prevail where men so believe.

The Ukrainian democratic Republic was recognized by the Soviet Union, but not for long, turmoil and chaos came when Communist Russia invaded the Ukrainian state despite its previous pledges to respect and honor the Ukrainians independence. By the end of 1920, this gallant struggle of the Ukrainian people came to a tragic end, when the Communists subjected it to the rule of the Bolshevik government. Despite the Communist yoke imposed by Moscow on Ukraine, the Ukrainian people never accepted the foreign domination but continued to struggle for their freedom.

of living under a totalitarian system of government.

Here in the United States we are fortunate to have Americans of Ukrainian descent defending our democratic way of life. These stouthearted people have been a positive force in the building of our democratic institutions, and they have always been ready to fight and die for the preservation of freedom. In this country they are known for their industry, ingenuity and tenacity for hard work

in any vocation; this is the backbone of their national character and the reason why their long history of nationalism is unparalleled.

The 45 million Ukrainians existing with the Communist bloc must not be forgotten; we must ever bear in mind the plight of these people who have seen their freedom destroyed by brutal force. They, as indeed all enslaved peoples, must always have our sympathies.

The U.S. Congress and the President have recognized the legitimate right and aspiration of the Ukrainian people to freedom and national independence by enacting and signing respectively the Captive Nations Week Resolution in July 1959, which enumerated Ukraine as one of the captive nations enslaved and dominated by Communist Russia, and entitled to recognition and moral support on the part of the American people and the free world at large.

Americans of Ukrainian descent in North Dakota are planning to observe the forthcoming 47th anniversary as "Ukrainian Day" in a fitting and solemn manner. We firmly believe that you, Congressman ANDREWS, are fully aware of the importance of Ukraine as our ally in the common struggle against Russian totalitarian tyranny and in the defense of freedom.

The entire world, including the enslaved Ukrainian people, is looking toward the United States of America as the true citadel of freedom and hope for the oppressed people everywhere.

To observe this day provides an appropriate occasion for the American people and the U.S. Government to demonstrate their sympathy with understanding of the aspirations of the Ukrainian people, and to call on all our citizens, regardless of their national background to observe this day in recognition of the gallant struggle of the Ukrainian people for the most precious goal cherished by our own Nation and liberty loving people everywhere: freedom.

We are sure that you understand the significance of this day of Ukrainian independence anniversary and will read your message into the CONGRESSIONAL RECORD in commemoration of this event and thus contribute to the successful recognition of the anniversary.

Respectfully yours,

Dr. ANTHONY ZUKOWSKY,
President, UCCA,
State Branch of North Dakota.

ANNIVERSARY OF UKRAINIAN INDEPENDENCE

On January 22, 1965, Americans of Ukrainian descent in our State will observe the 47th anniversary of the proclamation of independence of Ukraine, which occurred on January 22, 1918, in Kiev, the capital of Ukraine. This was the culmination of the centuries long aspiration of the Ukrainian people. After two and a half centuries of foreign oppression and domination, Ukraine regained its freedom and national independence. The sovereignty and independence of Ukraine was recognized by a number of states, including the Government of Soviet Russia. However, the Russian Government, led by Lenin and Trotsky at that time, launched a military

aggression against the free Ukrainian state, despite previous pledges to honor and respect Ukrainian independence. After almost 3½ years of heroic and unequal struggle, the Ukrainian people deprived of all military, economic and diplomatic assistance on the part of the Western Powers, succumbed to the numerically superior forces of Soviet Russia.

Since 1920 Ukraine has remained under the Communist and totalitarian yoke of Moscow, but it never has surrendered the spirit of freedom, nor has it given up the hope for regaining its full freedom and national independence. In the past 46 years the Ukrainians have amply demonstrated their love for freedom by the unceasing uprisings and large-scale resistance movements, such as the underground resistance warfare waged by the Ukrainian Insurgent Army (UPA) against both the Nazis and the Bolsheviks. The Ukrainians paid a high price in the defense of freedom and independence, as they were ruthlessly persecuted by Moscow through a series of inhuman measures un-

dertaken by Kremlin, such as mass trials of Ukrainian patriots, mass deportations of Ukrainians to Siberia, and the systematic genocide of the Ukrainian people. Khrushchev, the deposed Communist dictator, stated himself at the 20th Congress of the Communist Party in 1956 that Stalin planned the total annihilation of the Ukrainian people for their resistance to Russian communism.

Today, in January 1965, the Ukrainian people in enslaved Ukraine are continuing to fight for their freedom and national independence. They wage a stubborn and ceaseless struggle by passive resistance, economic sabotage and unrelentless opposition to the Russian alien rule imposed on Ukraine.

The U.S. Congress and the President of the United States of America have recognized the plight of the Ukrainian people by enacting and signing respectively the Oaptive Nations Week Resolution, which listed Ukraine as one of the captive nations en-

slaved by Communist Russia and entitled to full freedom and national independence.

Americans of Ukrainian descent in our State are planning to observe this memorable event—the 47th anniversary of the Ukraine's independence—with appropriate ceremonies and observances. Last June Americans of Ukrainian descent performed an outstanding feat by erecting a statue of Taras Shevchenko in Washington, D.C., in honor of the 150th anniversary of the birth of the Ukraine's national poet and Europe's freedom fighter—100,000 Ukrainians participated in this event. A number of our Congressmen and Senators are now seeking to issue a commemorative postage stamp in honor of Taras Shevchenko and to establish a section in the Congressional Library in recognition of this great man and freedom fighter.

On this day of the Ukraine's independence anniversary we should rededicate our efforts and our thoughts to the principle of freedom not only of the people of these countries, but for the freedom of all people in the world.

The struggle of the Ukrainian people is a gallant example of human courage and dedication. Lenin, Stalin, and Khrushchev had been the most despotic oppressors of the Ukrainian people, and the new masters, Brezhnev and Kosygin, are the same oppressors and enemies of freedom as were their predecessors.

In honoring the 47th anniversary of Ukrainian independence we are upholding the right of all people to the God-given right to freedom and national self-determination. These are the basic tenets and principles on which our own great Republic has been erected.

The principle of freedom is indivisible. Therefore, we honor the anniversary of Ukrainian independence, because we believe that the Ukrainian people and all other people enslaved by Communist Russia are entitled to the same fundamental rights as we so blessedly enjoy: freedom and independence.

CONGRESSIONAL RECORD — APPENDIX A6685

Famine in Ukraine: A Warning for the West

EXTENSION OF REMARKS

OF

HON. DON L. SHORT

OF NORTH DAKOTA

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Monday, October 28, 1963

Mr. SHORT. Mr. Speaker, the President's recent announcement that export licenses would be issued to American grain companies in order that U.S. wheat could be sold to the Soviet Union and other European Communist countries has generated a healthy review of the Communist record. The current strenuous effort on the part of Russia and Yugoslavia to depict themselves as friendly peace-loving nations has met

with remarkable acceptance in the United States. In view of our past experience with communism, this American reaction to a professed attitude of friendship on the part of nations who have been our greatest enemies is, without doubt, the most positive evidence possible of the basic peaceful intent of the United States. Our reaction has been agreeing to the test ban treaty, removing the restriction on Presidential authority to trade with Communist countries, and the pursuit of further disarmament agreements with the Soviet Union. There is no question about the sincere desire of the people of the United States to remove the threat of war from the world. Communist nations could have demonstrated their good faith by positive action, such as removing troops from Cuba, or taking down the Berlin wall. There has been no such positive

demonstration of good intentions.

Some nationality groups in the United States have a vivid recollection of past treatment received at the hands of the Communists. The Americans of Ukrainian descent are one of these nationality groups who experienced firsthand the inhuman treatment that can be deliberately imposed upon a proud people by a Communist government in their effort to suppress opposition.

Dr. Anthony Zukowsky, of Steele, N. Dak., is president of the North Dakota Branch of the Ukrainian Congress Committee of America, Inc. It would be difficult to find a more dedicated American citizen than Dr. Zukowsky, and he typifies the fine quality and loyalty of the many Americans of Ukrainian descent who live in North Dakota. They are a proud people and I take pride in the fact

that they are my constituents.

The present shortage of wheat in Russia calls to mind for the Ukrainians a man-made famine that occurred in the home country 30 years ago. Dr. Zukowsky calls to mind the fact that the same philosophy of government which created the famine of 1932 and 1933 in the Ukraine prevails today in Soviet Russia.

To call attention of the Members of the House of Representatives to the reaction of the people of Ukrainian descent to the proposition of selling wheat to Russia, I include in the Appendix of the Record, under unanimous consent, a letter from Dr. Zukowski, together with an editorial from the Bismarck Tribune of October 12, 1963, and a leaflet prepared by the Ukrainian Congress Committee of North Dakota, entitled "Famine in Ukraine: A Warning for the West."

ПРОТИ ХРУЩОВСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ ПІВНІЧНОЇ ДАКОТИ

ТЕЛЕВІЗІЙНУ І РАДІОВУ ПРОМОВУ ГОЛОВИ ФІЛІЇ УККА
В ДЕНЬ ПРИЇЗДУ ХРУЩОВА СЛУХАЄ ЧВЕРТЬ МІЛЬЙОНА
АМЕРИКАНЦІВ. АМЕРИКАНСЬКА ПРЕСА, РАДІО І ТЕЛЕВІЗІЯ
ТРЬОХ СТЕЙТІВ ШИРОКО КОМЕНТУЮТЬ ЦЮ ПРОМОВУ.
ГУБЕРНАТОР ПІВНІЧНОЇ ДАКОТИ В ПРЕСОВІМ ІНТЕРВ'Ю
ЗАЙМАЄ ПОЗИТИВНЕ СТАНОВИЩЕ ДО ПРОМОВИ ГОЛОВИ
ФІЛІЇ УККА.

НОВИЙ ШЛЯХ,
ВІННІПЕГ,
28 ВЕРЕСНЯ, 1959.

Бісмарк, Н. Д. — Українці півн. Дакоти хоч розкинені малими групами і поодинці на великих просторах, завжди гідно дотримують кроку великим нашим скупченням на сході ЗДА, а то і нероз'язують як повинно провадитися акцію в користь України.

Стейтова Філія УККА є доброю репрезентацією наших інтересів. Головно завдяки вмілій політиці підприємчого голови Філії д-ра Антона Жуковського українці здобули собі повагу і пошану не

тільки в найвищих американських чинників, але й загалу американського суспільства. З голосом Філії УККА тут рухуються.

Реакція амер. преси, радіо і телевізії була надсподівана. Кілька телевізійних і радіових станцій зараз телефонічно запросили д-ра Антона Жуковського виступити того ж самого дня т. є 15-го вересня ц. р. на сітці трьох станцій. KFYZ-TV Бісмарк, Н. Д. зробила безплатний телевізійний фільм і радіову транскрипцію для інших станцій.

Промову голови Філії надавано їй 10 (десять) хвилин у годинах 6-й і 10-й вечера. Решта станцій в цілмі стейті надавали уривки цієї промови згл. давали до неї коментарі.

Наступного дня, 16-го вересня ц. р. дуже широко від-

гукнулася на це вся амер. щоденна преса і то не тільки Півн. Дакоти, але також Міннесоти і Півд. Дакоти. На видних місцях принесли більші статті цієї протестаційної акції під такими наголовками: (подаю кілька прикладів)

"Head of N. D. Ukrainians critical of Nikita's Visit" (Fargo Forum, Sept. 16, 59. [Morning Edition].

"Ukrainian Leader Raps Khrushchev Visit" (Bismarck Tribune, Sept. 16, 59).

"Ukrainian Leader says Khrushchev visit cold war defeat" (Minot Daily News, Sept. 16, 59).

"N. D. Ukrainian Leader critical of Khrushchev visit" (Jamestown Sun, Sept. 16, 59).

"North Dakotan says Khrushchev visit is defeat" ("Minneapolis Tribune" також Minneapolis Star,

СВОБОДА, П'ЯТНИЦЯ,

3-го СЕРПНЯ 1962

В Конгресі ЗДА зголошено резолюцію в обороні Українських Церков і митрополита Сліпого

Вашингтон. — Сенатор Милтон Р. Янг і конгресмен Дан Л. Шорт, обидва з Північної Дакоти, внесли в обидвох палатах Конгресу ЗДА, в Сенаті і Палаті Репрезентантів, однозвучну резолюцію, яка рекомендує Конгресові ЗДА, президентові Кеннеді і урядові розглянути справу ліквідації більшовиками і переслідування українських Православної і Католицької Церков, і зокрема зайнятися долею митрополита Йосипа Сліпого, який від 17 років перебуває в комуністичному ув'язненні. Резолюція зокрема рекомендує Президентові ЗДА, щоб він через Державний Департамент та Об'єднані Нації поробив відповідні заходи з метою звільнення митрополита Сліпого, як також „протестантських, жидівських і махемеданських духовників” з советського ув'язнення. Ці заходи північно-дакотських законодавців були пороблені завдяки ініціативі і старанням відомого нашого громадянина і діяча, голови Філій УККомітету в Північній Дакоті, д-ра Антона Жуковського. Обидві резолюції були внесені в липні ц. р. та мали широкий розголос в американській, зокрема католицькій пресі, як також в радіо і телевізії, зокрема в Північній Дакоті.

The BISMARCK TRIBUNE—

— o o o —

Young and Short Seek United Nations Ukrainian Action

A resolution urging that President Kennedy seek United Nations action in behalf of the persecuted Ukrainian Catholic and Orthodox Churches and their imprisoned leaders in Russia has been introduced in Congress by Rep. Don L. Short and Sen. Milton R. Young of North Dakota.

Short explained that it is his hope and that of Dr. Anthony Zukowsky of Steele, head of the North Dakota branch of Ukrainian Congress Committee of America, that the resolution will get the matter on the next UN general assembly agenda. Dr. Zukowsky brought the need for such legislative measures to the attention of the Congressmen. They had both written statements concerning the persecution of religion in the Ukraine and the imprisonment of Archbishop Joseph Slipy, which had been inserted in the Congressional Records along with other material, sent to them by Dr. Zukowsky.

The resolution notes that the Metropolitan Joseph Slipy of Lwiv, head of the Ukrainian Catholic church, has served 17 years in prison and is still imprisoned, along with other members of the clergy.

"I believe, as Dr. Zukowsky expresses it", said Short, that "the force of world opinion can be an important factor toward the end of these inhumane policies and actions of a Communist government."

He said the United Nations is the proper place in which to air the case since it has the purpose of serving as a forum of world opinion.

Citizens are urged to join the Ukrainians in the United States in supporting this measure.

— o o o —

НАРОДНА ВОЛЯ СКРІПІТОЙ

ДОПОВІДІ ПРО УКРАЇНУ В ПІВНІЧНІЙ ДАКОТІ

Такі запрошення дістав також і голова філії УККА на Північну Дакоту, д-р Антон Жуковський. Він в останніх тижнях дав реферати про московсько-комуністичний імперіалізм і колоніалізм, ілюструючи фактами з історії України, в таких американських організаціях: N. D. State Convention Farmers Bureau — Bismark, N. D. (слухачів около 1300), РТА Wilton, N. D. (присутніх около 500 учителів і громадян), збори республіканців (около 300 осіб), РТА — Steele, N. D. (слухачів близько 500 осіб, учителів і громадян),

N. D. Dentist Convention, Mandan, N. D. (около 250 осіб, лікарів-дентистів і їх жінки).

По кожному рефераті слухачі ставили багато запитань, як також були й такі, що ділилися своїми відомостями з присутніми. Так то використано нагоду в Північній Дакоті для поширення правди про Україну та піднесення престижу Українців і УККА.

(1961р.)

12 СЕРПНЯ

Dr. Zukowsky Is New Lions Head

Dr. Anthony Zukowsky, M. D., was elected new president of the Steele Lions Club at an election held here on Monday night. He will succeed Linn Sherman & will take office in July.

Other officers named were: Dale Svingen first vice president; E. R. White, second vice president; Everett Barta, third vice president; Melvin Gertz, secretary; W. E. DeVore and Robert Kolodejchuk, directors for two years; Paul Owen, director for one year; Ray Schneider, lion tamer; Louie Feigert, tail twister.

The club passed a resolution urging Congress to repeal the 10% excise tax on phone service, and also urged members to write their congressmen.

The Lions Club will sponsor the Ink Spots, famous singing group, here in June. They will also sponsor a community calendar with the work to begin on it this fall. Park Clean-Up will be May 3rd.

— o o o —

9, The Sun, Jamestown, ND State Ukrainians Will Note Independence Of Their Homeland

BISMARCK (ND) — North Dakotans of Ukrainian descent will celebrate the 47th anniversary of Ukrainian Independence Day Sunday.

Dr. Anthony Zukowsky of Steele, president of the North Dakota branch of the Ukrainian Congress Committee of America, noted radio stations in Bismarck, Mandan, Minot and Dickinson will broadcast a Ukrainian Catholic Mass Sunday in addition to a talk by Dr. Lev E. Dobriansky of Georgetown University, president of the national organization.

An estimated 25,000 persons of Ukrainian descent live in North Dakota. The group headed by Dr. Zukowsky is pledged to help their native land gain freedom from communist domination.

N.D. Ukrainians Plan Celebration

North Dakotans of Ukrainian descent will celebrate the 47th anniversary of Ukrainian Independence Day Sunday.

Dr. Anthony Zukowsky of Steele, president of the North Dakota branch of the Ukrainian Congress Committee of America, noted radio stations in Bismarck, Mandan, Minot and Dickinson will broadcast a Ukrainian Catholic mass Sunday in addition to talk by Dr. Lev E. Dobriansky of Georgetown University, president of the national organization.

An estimated 25,000 persons of Ukrainian descent live in North Dakota. The group headed by Dr. Zukowsky is pledged to help their native land gain freedom from Communist domination.

Річ.У.1958 р. ЛІКАРСЬКИЙ ВІСНИК

Ч. 11

Congressional Record. Proceedings and Debates of the 85th Congress, Second Session. Vol. 104, No. 140, Thursday, August 14, 1958. Washington.

На сторінках А7281-А7282 цього грубого зошити „Congressional Record’y” знаходимо втягнений конгресменом О. Крюгером до конгресових протоколів меморіал у справі голоду на Україні в роках 1932-33, опрацьований і висланий всім конгресменам і сенаторам Північної Дакоти та Монтани головою Філії УКК в Північній Дакоті, членом нашого Т-ва, д-ром Антоном Жуковським. Втягнення цієї, такої пекучої в житті нашого народу події до конгресових протоколів цікаве не лише само по собі, а ще й тим, що припадає саме на 25-ліття згаданої трагічної сторінки нашої історії. Мазмо відомості, що меморіал про сатаниськи задуманий і zorganizований у зазначених роках

Москвою штучний голод на Україні, опрацьований нашим невтомним робітником на політичній ниві, д-ром А. Жуковським, використали також сенатори W. Langer та M. R. Young, втягнувши його до одного з офіційних протоколів, а сенатор M. Young, крім того, втиснув до конгресового рекорду цілу книжку п. н. „The Golgota of Ukraine”. Цікаво, що цим, таким голосним і важним історичним актом ніхто з наших провідних людей не міг до цього часу зацікавити американських сенаторів і конгресменів. Тим більше в цьому відношенні заслугу перед нашою нацією має доктор із Норт Дакоти А. Жуковський.

Черговий успіх д-ра А. Жуковського в Дакоті

Бісмарк. Норт Дакота. — 29, 30 і 31 березня ц. р. відбулася в Бісмарку, столиці Північної Дакоти номінаційна стейтова конвенція республіканської партії, яка є також урядовою партією. Українці досі не мали тут донедавна політичного впливу, але від 12 років, коли до нашого стейту переїхав на працю відомий діяч д-р Антін Жуковський, який не тільки організував діяльну філію УККА, але і включився в ряди Республіканської партії. Там він познайомився з сенаторами, конгресменами і губернатором та стейтовими урядовцями і ловив інформацію про Україну, здобуваючи повагу для своєї особи і вплив для української громади.

Цього року вперше в історії 70-літнього поселення українців на цих теренах телеграмою, підписаною головою Республіканської партії в стейті, запрошено д-ра Антона Жуковського взяти участь в стейтовій номінаційній конвенції цієї партії.

30 березня о год. 7:30 вечером оголошено передсідникові і голові партії прибуття д-ра Жуковського на конвенцію. Предсідник перервав наради і представив делегатам д-ра Жуковського і вітав в першу чергу його як голову стейтової філії УККА і представника українців Північної Дакоти. Заявляючи, що д-р Жуковський є не тільки успішним лікарем, але і визначним українським діячем ще з України, а від 12 літ чемпіоном у боротьбі за права України в ЗДА. Голова просив,

щоб два делегати асистували Жуковському до трибуни.

Повітовий голова республіканців зі Стілі Вільям Смит і стейтовий сенатор Геррі В. Джордж, оба особисті приятелі д-ра Жуковського, впровадили його на трибуну, а делегати і численні гості довготривалими оплесками вітали його.

Предсідник дав голос д-рові Жуковському, який в 10-хвилинній промові вітав конвенцію від українців. Він сказав, що за час своєї праці знайшов розуміння, поміч і піддержку американських інституцій, преси, радіа і телевізії та сенаторів і конгресменів, які на кожний заклик щиро помагають і співпрацюють. Як примір вказав на те, що на дев'ятьох сенаторів, які спонзорували резолюцію „Тижня Поневолених Націй” — два були з Північної Дакоти. Далі вказав, що слідуючим кроком цієї акції є організування постійного комітету поневолених націй, про що внесено резолюцію в Конгресі. При тій нагоді осудив державний департамент за його негативне становище до створення такого комітету і за його відмовлення права на самостійність таких держав як Україна, Грузія, Білорусь та інші. Делегати оплесками піддержали д-ра Жуковського, а предсідник схаактеризував це як вказівки нашим конгресменам. Обива конгресмени запевнили, що будуть робити все, щоб добитися позитивних вислідів в цій справі.

Промову цю слухали і оплескували не тільки 600 делегатів і більше чим 1,500 гостей, але її передавали на телевізії і радіо.

Після виступу д-ра Жуковського заряджено перерву, під час якої познайомився він з новими кандидатами, яких конвенція найменувала до осінніх виборів.

Цей черговий успіх д-ра Жуковського варто наслідувати в інших стейтах.

Щиро радіємо і гратуємося д-рові Жуковському із-за його успіхів.

А. Нестюк

ЛИСТ МИТРОПОЛИТА КИР ЙОСИФА СЛІПОГО ДО Д-РА А. ЖУКОВСЬКОГО

Слава Ісусу Христу!
Ватикан дня 11 березня 1963.
Високоповажаний Пане Докторе,
Прийміть мою сердешну подяку за Ваші милі слова привіту й побажань. Щоб Господь благословив Вашу працю, а зокрема, щоби глядів Своім вселаскавим оком і на Вашу родину. Рівнож не находжу слів, щоби подякувати Вам за Ваші так енергічні вияви й ініціативи в справі нашої Церкви та щодо моєї особи. Прохачу про дальшу Вашу прихильність і Вашу поміч. Дай Боже, щоб Ваші резолюції принесли свободу і для інших духовних вірних, що караються в тюрмах.

З цілого серця благословляю.
Христос Воскрес!
власноручний підпис Митрополита.

Січневі Роковини в Норт Дакоті

Бісмарк, Н. Д. — Заходами і старанням Голови Філії УККА д-ра Антона Жуковського і місто- голови тої то Філії п. Степана Глебичука гарно підготовано і проведено відзначення 41-их роковин Проголошення Незалежності України.

14-го січня 1965. Губернатор стейту півн. Дакоти Дост. Вільям Гай видав прокламацію назначаючи день 22 січня „Українським Днем Незалежності“ в стейті Н. Дакота, та візав усе населення стейту відзначити цю дату і виказати свої симпатії до Української Нації та права до Свободи і Незалежності.

В неділю дня 24 січня у трьох наших Церквах відбулись богослуження за Україну і наш нарід.

Тогож дня головнo старанням д-ра Жуковського і п. Глебчука ам. радіо- станція KBOM надавала одну годину нашу співану Службу Божу, а після обіду і вечером надано ½ годинну радіо- аудіцію присвячену 47-им роковинам Незалежності України, через три ам. станції. Прекрасну промову через три найбільші америк. радіо- станції, які своїм засягом покривають цілий стейт, виголосив Президент УККА д-р Лев Є. Добрянський з Вашингтону, даючи своїм виступом велику моральну підпору всім Укр. Громаді в Норт Дакоті, та багато до роздумування всім американцям.

д-р Жуковський вислав до всієї амер. преси т. зв. „Прес реліз“ і програму радіоаудіцій. На його інтервенцію амер. пресова агенція „Асошіетт Пресс“ подала коротку статтю про цю подію до всієї амер. преси в Норт Дакоті.

Тому всі амер. щоденники в стейті і деякі тижневики помістили цю статтю головнo там, де живуть наші люди, при тій нагоді була подана програма радіоаудіцій, зазначаючи, що головннм промов-

цем буде проф. Лев Є. Добрянський, президент УККА з Вашингтону, Д.С. Рівнож амер. преса помістила прокламацію Губернатора. В цей спосіб розпропаговано свят- зв'язанні з тим радіо- аудіції, а головнo знова поширено Правду про Україну.

Голова Філії УККА вислав також листи до обох Сенаторів і Конгресменів у Вашингтоні з пригадкою про відзначення цієї річниці в Конгресі ЗДА. Вони зі свого боку не тільки взяли участь в урочистім засіданню Сенату і Конгресу ЗДА, але виступили там з відповідними заявами, втягаючи до конгресового Протоколу свої промови в користь України, як рівнож згадали про святкування роковин Незалежності України в Норт Дакоті.

« ПО С Т У П »

12 СЕРПНЯ 1962, Ч. 30 (179)

Д-р А. Жуковський — Наш Оборонець

На сторінках „Поступу“ було часто згадуване ім'я відомого українського діяча д-ра Антона Жуковського з Норт Дакоти, ЗДА. Він з рамени Відділу УККА ніколи не поминав нагоди, щоб стати в обороні української Церкви чи українського Народу.

/Урибок/

ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ-АРХІВУ, ІНК.

Бібліографія:

1. "Українська преса в Клівленді" 1957 р.
2. "Українські друковані видання в Клівленді" 1958 р.
3. "Пластова бібліографія" 1959 р.
4. "Шевченкіана в США і Канаді в рр. 1960 і 1961" 1962 р.
5. "Видання творів Т. Шевченка в США." /До 1960 р. вкл./ 1962 р.
6. "Нотні видання поезій Т. Шевченка друковані у США і Канаді." 1964 р.
7. "Показчик видань Шевченкових творів та праць різних авторів про життя та творчість Т. Шевченка". 1964 р.
8. "Каталог творів та малюнків Тараса Шевченка". Опрацьовано музеєм а видано Громадським Комітетом. 1961 р.

Філателістичні випуски:

1. Іван Франко-1957 р.	8. Адам Коцко- 1960 р.
2. Лярд-1958 р.	9. Безсмертний Кобзар-1961 р.
3. Листопадовий чин.-1959 р.	10. Леся Українка-1961 р.
4. Мазепа-1959 р.	11. М. Машкевич-1961 р.
5. Конотоп- 1959 р.	12. Микола Лисенко-1962 р.
6. Рік втікачів-1960 р.	13. Тарас Шевченко-1964 р.
7. За вогнище науки-1960 р.	

Листівки:

1. Іван Франко. 2. Лярд. 3. Д. Вітовський. 4. Рік втікачів.
5. Тарас Шевченко. 6. Леся Українка. 7. Тарас Шевченко.
8. Гет. Іван Мазепа. 9. Митр. Й. Сліпий. 10. Ген. Б. Неїло
11. Різдвяні/3 /.

UKRAINIAN MUSEUM, Inc.

CLEVELAND, OHIO 44109

OFFICE

3425 BROADVIEW RD.

Department for Philately
4176 Spring Crest Drive